

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

12 listopada

№ 100.

Rok 1934.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 907**—Przemysłu i Handlu z dnia 31 października 1934 r. wydane co do § 11 w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za czynności urzędowe, dokonywane na podstawie ustawy elektrycznej 2133
- 908**—Przemysłu i Handlu z dnia 2 listopada 1934 r. w sprawie kontroli cen węgla 2134
- 909**—Skarbu z dnia 5 listopada 1934 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o niższe celnej na śledzie 2135
- 910**—Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 1934 r. w sprawie odbywania w Sanoku roków sądu przysięgłych 2135

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

- Poz.: 911**—z dnia 5 października 1934 r. w sprawie przystąpienia Wolnego Państwa Irlandji do konwencji międzynarodowej o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi 2135
- 912**—z dnia 6 października 1934 r. w sprawie złożenia przez Polskę za W. M. Gdańsk dokumentu ratyfikacyjnego oraz przystąpienia Szwecji do międzynarodowej konwencji sanitarnej z dnia 21 czerwca 1926 r. 2135
- 913**—z dnia 8 października 1934 r. w sprawie złożenia przez Francję za Tunis dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji radiotelegraficznej 2136
- 914**—z dnia 13 października 1934 r. w sprawie złożenia przez Rumunję i Turcję dokumentów ratyfikacyjnych aktu dodatkowego do konwencji międzynarodowej z 23 października 1924 r., dotyczącej przewozu towarów kolejami żelaznymi 2136
- 915**—z dnia 13 października 1934 r. w sprawie złożenia przez Stany Zjednoczone Meksyku dokumentu ratyfikacyjnego konwencji międzynarodowej o liniach ładunkowych z dnia 5 lipca 1930 r. 2136

907.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 31 października 1934 r.

wydane co do § 11 w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za czynności urzędowe, dokonywane na podstawie ustawy elektrycznej.

Na podstawie art. 18 i 22 ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277) i art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 marca 1932 r. w sprawie znie-

sienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) oraz art. 141 (p. 11) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), zarządzam co następuje:

§ 1. Za postępowanie w sprawie nadania uprawnienia rządowego, przeniesienia uprawnienia na inną osobę, zmiany warunków uprawnienia (art. 1 i 5 ustawy elektrycznej), zatwierdzenia planów linii elektrycznej (art. 8 ust. 1 ustawy elektrycznej), zezwolenia na korzystanie z dróg, ulic i placów publicznych, zarządzanych przez władze państwowe (art. 8 ust. 2 ustawy elektrycznej), oraz pozwo-

leń policyjno - technicznych na budowę i uruchomienie zakładów elektrycznych (art. 16 ustawy elektrycznej), — opłata wynosi po 50 zł.

§ 2. (1) Z wyjątkiem, przewidzianym w ustępie (2) paragrafu niniejszego, opłata za nadanie uprawnienia rządowego wynosi przy koszcie zakładu elektrycznego:

do	20.000 zł	.	.	.	.	.	100 zł
ponad	20.000 „	do	50.000 zł	.	.	.	200 „
„	50.000 „	„	100.000 „	.	.	.	300 „
„	100.000 „	„	200.000 „	.	.	.	500 „
„	200.000 „	„	300.000 „	.	.	.	700 „
„	300.000 „	„	500.000 „	.	.	.	900 „
„	500.000 „	„	1.000.000 „	.	.	.	1.250 „
„	1.000.000 „	„	1.750.000 „	.	.	.	1.700 „
„	1.750.000 „	„	2.500.000 „	.	.	.	2.200 „
„	2.500.000 „	„	4.000.000 „	.	.	.	3.000 „
„	4.000.000 „	„	6.000.000 „	.	.	.	3.750 „

Od każdego dalszych rozpoczętych 2.000.000 zł opłata wynosi 250 zł.

(2) Nie pobiera się opłaty za nadanie uprawnienia rządowego na obszarach zasilania, położonych na terenie województw: nowogrodzkiego, poleskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, wileńskiego i wołyńskiego.

(3) O wysokości opłat decyduje Minister Przemysłu i Handlu na podstawie kosztów budowy zakładu elektrycznego. Za podstawę do obliczenia kosztu bierze się rozmiary, jakie w myśl warunków uprawnienia powinien posiadać zakład elektryczny w pierwszym okresie działalności.

§ 3. Za udzielenie pozwolenia na przeniesienie uprawnienia na inną osobę lub zmianę warunków uprawnienia opłata wynosi 1/4 kwoty, uiszczonej za nadanie tego uprawnienia.

§ 4. Za zatwierdzenie planów linii elektrycznej, jak również za udzielenie zezwolenia na korzystanie z dróg, ulic i placów publicznych, zarządzanych przez władze państwowe, opłata wynosi 3 zł za każdy kilometr linii elektrycznej. Kilometr rozpoczęty liczy się za cały.

§ 5. Oprócz opłat, wymienionych w paragrafach poprzednich, obciążają petentów również wszelkie koszty dochodzenia, poniesione przez władzę, prowadzącą dochodzenie, jak np. wydatki na ogłoszenia, na diety i podróże urzędników, na wynagrodzenie rzeczoznawców i t. p.

§ 6. Tytułem zaliczki na poczet kosztów, wymienionych w § 5, wpłaca się kwotę, którą wyznaczy władza prowadząca dochodzenie.

§ 7. (1) Opłaty, przewidziane w §§ 1 — 4, wpłaca się gotówką do kas urzędów skarbowych na budżet dochodów administracyjnych Ministerstwa Przemysłu i Handlu z zaznaczeniem tytułu wpłaty.

(2) Zaliczki, przewidziane w § 6, wpłaca się do depozytu władzy, prowadzącej dochodzenie.

§ 8. W razie gdyby wpłacona zaliczka okazała się niewystarczająca, władza, prowadząca dochodzenie, może żądać uzupełnienia zaliczki.

§ 9. (1) Kwit kasy urzędu skarbowego z uiszczenia opłaty za postępowanie należy dołączyć do właściwego podania. Od złożenia tego dowodu należy wszczęcie postępowania.

(2) Wydanie aktu uprawnienia rządowego, zezwolenia na przeniesienie uprawnienia, zezwolenia na zmianę warunków uprawnienia, zatwierdzenia planów linii elektrycznej lub zezwolenia na korzystanie z dróg, ulic i placów publicznych, zarządzanych przez władze państwowe, następuje po uprzednim przedstawieniu właściwej władzy kwitu kasy urzędu skarbowego z uiszczenia należnej opłaty.

§ 10. Podania, wnoszone do urzędów państwowych o postępowaniach, wymienionych w rozporządzeniu niniejszem, jak również akty i świadectwa urzędowe, wydawane w tych postępowaniach, nie podlegają opłatom stemplowym.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Skarbu z dnia 28 września 1927 r. o opłatach za czynności urzędowe, dokonywane na zasadzie ustawy elektrycznej (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 865), oraz ustęp 2 § 173 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

908.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 2 listopada 1934 r.

w sprawie kontroli cen węgla.

Na podstawie art. 1 lit. a i c oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się kontrolę cen węgla przy sprzedaży na rynek krajowy i zagraniczny.

Kontrolę tę sprawuje Minister Przemysłu i Handlu przez wydelegowanych w tym celu kontrolerów.

§ 2. Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 kwietnia 1932 r. w sprawie regulowania obrotu węgla (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 294), zarządy przedsiębiorstw węglowych i ich związków, upoważnionych przez nie do sprzedaży węgla powinny delegowanym kontrolerom przedstawiać dokumenty, rachunki i wszelkie inne dane dla umożliwienia im przeprowadzenia powyższej kontroli.

§ 3. Wszystkie kopalnie powinny do dnia 15 każdego miesiąca przysyłać do Ministerstwa Przemysłu i Handlu wykazy sprzedanego węgla w po-